

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 18ης Δεκεμβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική ασφάλιση – Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 3 – Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής – Παροχή λόγω γήρατος – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 – Άρθρο 7 – Ίση μεταχείριση ημεδαπών εργαζομένων και διακινούμενων εργαζομένων – Κοινωνικά πλεονεκτήματα – Νομοθεσία κράτους μέλους που προβλέπει τη χορήγηση “συμπληρωματικής παροχής για τους αθλητές των εθνικών ομάδων” αποκλειστικώς στους πολίτες του κράτους αυτού»

Στην υπόθεση C-447/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας) με απόφαση της 29ης Μαΐου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Ιουλίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

UB

κατά

Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Prechal, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, R. Silva de Lapuerta, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντες καθήκοντα δικαστών του τρίτου τμήματος, L. S. Rossi (εισηγήτρια) και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: M. Aleksejev, προϊστάμενος διοικητικής μονάδας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Μαΐου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Σλοβακική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την B. Riczióná και τον M. Kianička,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, J. Paviš και J. Vlácil, καθώς και από την L. Dvořáková,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους D. Martin, A. Tokár και B.-R. Killmann,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο κγ', και των άρθρων 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1), καθώς και του άρθρου 34, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του UB και του Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava (γενικού διευθυντή κοινωνικής ασφάλισης Μπρατισλάβας, Σλοβακία) σχετικά με τη νομιμότητα της αποφάσεως περί αρνήσεως χορηγήσεως στον πρώτο συμπληρωματικής παροχής που καταβάλλεται σε ορισμένους αθλητές υψηλού επιπέδου.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Το άρθρο 1 του κανονισμού 883/2004, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμοί», προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[...]

κγ) “σύνταξη”: όχι μόνον οι συντάξεις, αλλά και οι εφάπαξ παροχές που μπορούν να τις υποκαταστήσουν και οι πληρωμές υπό μορφή επιστροφής εισφορών καθώς επίσης, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του τίτλου ΙΙΙ, οι προσαυξήσεις αναπροσαρμογής ή τα συμπληρωματικά επιδόματα·

[...]»

- 4 Το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Υλικό πεδίο εφαρμογής», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις νομοθεσίες που αφορούν τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης που έχουν σχέση με:

- α) παροχές ασθένειας·
  - β) παροχές μητρότητας και ισοδύναμες παροχές πατρότητας·
  - γ) παροχές αναπηρίας·
  - δ) παροχές γήρατος·
  - ε) παροχές επιζώντων·
- στ) παροχές εργατικού ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας·

- ζ) επιδόματα θανάτου·
- η) παροχές ανεργίας·
- θ) παροχές προσύνταξης·
- ι) οικογενειακές παροχές·

[...]

3 Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επίσης στις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα, οι οποίες καλύπτονται από το άρθρο 70.

[...]»

- 5 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ίση μεταχείριση», έχει ως εξής:

«Εκτός αν προβλέπει άλλως ο παρών κανονισμός, τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός αυτός απολαμβάνουν των ιδίων δικαιωμάτων και υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις που απορρέουν από τη νομοθεσία κάθε κράτους μέλους υπό τους ίδιους όρους με τους υπηκόους του.»

- 6 Το άρθρο 5 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξομοίωση παροχών, εισοδημάτων, γεγονότων ή καταστάσεων», έχει ως εξής:

«Εκτός αν προβλέπει άλλως ο παρών κανονισμός και υπό το πρίσμα των ειδικών διατάξεων εφαρμογής που θεσπίζονται, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) εάν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του αρμόδιου κράτους μέλους, η λήψη παροχών κοινωνικής ασφάλειας και άλλων εισοδημάτων παράγει ορισμένα έννομα αποτελέσματα, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις της εν λόγω νομοθεσίας και στη λήψη ισοδύναμων παροχών οι οποίες αποκτήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή σε εισοδήματα τα οποία έχουν αποκτηθεί σε άλλο κράτος μέλος·

β) εάν, δυνάμει της νομοθεσίας του αρμόδιου κράτους μέλους, αναγνωρίζονται έννομα αποτελέσματα σε συγκεκριμένα γεγονότα ή καταστάσεις, αυτό το κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη παρόμοια γεγονότα ή καταστάσεις που έχουν λάβει χώρα σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, ως εάν είχαν λάβει χώρα στο έδαφός του.»

- 7 Ο τίτλος III του κανονισμού 883/2004 περιέχει το κεφάλαιο 9, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα». Το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει ένα μόνον άρθρο, ήτοι το άρθρο 70 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Γενική διάταξη» και το οποίο προβλέπει στις παραγράφους 1 και 2 τα ακόλουθα:

«1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα, οι οποίες προβλέπονται δυνάμει νομοθεσίας η οποία, λόγω του προσωπικού πεδίου εφαρμογής της, των στόχων ή/και των προϋποθέσεων για τη θεμελίωση δικαιώματος, έχει χαρακτηριστικά τόσο της νομοθεσίας κοινωνικής ασφάλειας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, όσο και της κοινωνικής πρόνοιας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως “ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα”, νοούνται εκείνες οι οποίες:

α) προορίζονται να παρέχουν είτε:

i) συμπληρωματική, αναπληρωματική ή επικουρική κάλυψη έναντι των κινδύνων οι οποίοι αντιστοιχούν στους αναφερόμενους στο άρθρο 3 παράγραφος 1 κλάδους κοινωνικής ασφάλειας και να εξασφαλίζουν στους ενδιαφερομένους ένα ελάχιστο εισόδημα διαβίωσης σε σχέση με το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος,

ή

ii) μόνο ειδική προστασία στα άτομα με αναπηρίες, οι οποίες συνδέονται στενά με το κοινωνικό περιβάλλον του συγκεκριμένου προσώπου στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος

και

β) στις περιπτώσεις που η χρηματοδότηση προέρχεται αποκλειστικά από την υποχρεωτική φορολογία που προορίζεται να καλύψει τις γενικές δημόσιες δαπάνες και οι όροι για τη χορήγηση και τον υπολογισμό των παροχών δεν εξαρτώνται από τυχόν εισφορές εκ μέρους του δικαιούχου· ωστόσο, οι παροχές που χορηγούνται για να καλύψουν συμπληρωματικά ανταποδοτικού τύπου παροχή, δεν θεωρούνται ως ανταποδοτικού τύπου παροχές για αυτό και μόνο το λόγο

και

γ) περιλαμβάνονται στο παράρτημα X.»

8 Το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1), προβλέπει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Ο εργαζόμενος υπήκοος ενός κράτους μέλους δεν δύναται στο έδαφος των άλλων κρατών μελών να έχει, λόγω της ιθαγένειάς του, διαφορετική μεταχείριση από τους ημεδαπούς εργαζομένους, ως προς τους όρους απασχόλησης και εργασίας, ιδίως όσον αφορά την αμοιβή, την απόλυση, την επαγγελματική επανένταξη ή την επαναπασχόληση αν έχει καταστεί άνεργος.

2. Απολαύει των ιδίων κοινωνικών και φορολογικών πλεονεκτημάτων με τους ημεδαπούς εργαζομένους.»

Το σλοβακικό δίκαιο

9 Το άρθρο 1 του zákonn č. 112/2015 Z.z. o príspevku športovému reprezentantovi a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (νόμου 112/2015 περί συμπληρωματικής παροχής για τους αθλητές των εθνικών ομάδων και περί τροποποίησης του νόμου 461/2003 περί κοινωνικής ασφάλισης), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης (στο εξής: νόμος 112/2015), ορίζει τα εξής:

«Ο παρών νόμος ρυθμίζει τη χορήγηση συμπληρωματικής παροχής για τους αθλητές των εθνικών ομάδων (στο εξής: συμπληρωματική παροχή) ως κρατικής κοινωνικής παροχής, σκοπός της οποίας είναι η οικονομική εξασφάλιση των αθλητών που κατέκτησαν μετάλλια στους Ολυμπιακούς Αγώνες, τους Παραολυμπιακούς Αγώνες, τους Ολυμπιακούς Αγώνες Κωφών, τα παγκόσμια πρωταθλήματα ή τα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα, εκπροσωπώντας την Τσεχοσλοβακική Δημοκρατία· την Τσεχοσλοβακική Σοσιαλιστική Δημοκρατία· την Τσεχοσλοβακική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία· την Τσεχική και Σλοβακική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία· ή τη Σλοβακική Δημοκρατία.»

10 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του ως άνω νόμου προβλέπει τα εξής:

«Δικαιούται συμπληρωματική παροχή το φυσικό πρόσωπο, το οποίο:

υπό την ιδιότητα του αθλητή που εκπροσώπησε την Τσεχοσλοβακική Δημοκρατία· την Τσεχοσλοβακική Σοσιαλιστική Δημοκρατία· την Τσεχοσλοβακική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία· την Τσεχική και Σλοβακική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία· ή τη Σλοβακική Δημοκρατία, κατέκτησε

χρυσό μετάλλιο (πρώτη θέση), αργυρό μετάλλιο (δεύτερη θέση) ή χάλκινο μετάλλιο (τρίτη θέση) στους Ολυμπιακούς Αγώνες, τους Παραολυμπιακούς Αγώνες ή τους Ολυμπιακούς Αγώνες Κωφών,

χρυσό μετάλλιο (πρώτη θέση), αργυρό μετάλλιο (δεύτερη θέση) ή χάλκινο μετάλλιο (τρίτη θέση) στα παγκόσμια πρωταθλήματα, ή χρυσό μετάλλιο (πρώτη θέση) στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα, σε άθλημα που συμπεριλήφθηκε από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή στους Ολυμπιακούς Αγώνες, από τη Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή στους Παραολυμπιακούς Αγώνες ή από τη Διεθνή Επιτροπή Αθλητισμού Κωφών στους Ολυμπιακούς Αγώνες Κωφών, οι οποίοι προηγήθηκαν των παγκόσμιων πρωταθλημάτων ή των ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων, ή έλαβαν χώρα το έτος κατά το οποίο διοργανώθηκαν τα παγκόσμια πρωταθλήματα ή τα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα,

είναι υπήκοος της Σλοβακικής Δημοκρατίας,

κατοικεί μόνιμα στο έδαφος της Σλοβακικής Δημοκρατίας ή πρόκειται για πρόσωπο στο οποίο εφαρμόζεται ειδική διάταξη,

δεν λαμβάνει ανάλογη παροχή από την αλλοδαπή,

έχει συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησεως και

έχει υποβάλει αίτηση για την άσκηση του δικαιώματός του σε συνταξιοδοτική παροχή σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις.»

11 Το άρθρο 3 του εν λόγω νόμου έχει ως εξής:

«Το ποσό της παροχής συνίσταται στη διαφορά

- a) μεταξύ του ποσού των 750 ευρώ και του συνολικού ποσού των συνταξιοδοτικών παροχών σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις και των ανάλογων αλλοδαπών συνταξιοδοτικών παροχών, όταν το φυσικό πρόσωπο έχει κατακτήσει
  1. χρυσό μετάλλιο κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, σημείο 1,
  2. χρυσό μετάλλιο κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, σημείο 2, στα παγκόσμια πρωταθλήματα ή
- b) μεταξύ του ποσού των 600 ευρώ και του συνολικού ποσού των συνταξιοδοτικών παροχών σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις και των ανάλογων αλλοδαπών συνταξιοδοτικών παροχών, όταν το φυσικό πρόσωπο έχει κατακτήσει
  1. αργυρό μετάλλιο κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, σημείο 1,
  2. αργυρό μετάλλιο κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, σημείο 2, στα παγκόσμια πρωταθλήματα ή
- c) μεταξύ του ποσού των 500 ευρώ και του συνολικού ποσού των συνταξιοδοτικών παροχών σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις και των ανάλογων αλλοδαπών συνταξιοδοτικών παροχών, στην περίπτωση που το φυσικό πρόσωπο έχει κατακτήσει
  1. χάλκινο μετάλλιο κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, σημείο 1,

2. χάλκινο μέταλλο κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, σημείο 2, στα παγκόσμια πρωταθλήματα ή
3. χρυσό μέταλλο κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α, σημείο 2, στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 12 Ο UB, Τσέχος υπήκοος που έχει την κατοικία του εδώ και 52 έτη στο έδαφος που αποτελεί σήμερα σλοβακική επικράτεια, κατέκτησε, κατά το έτος 1971, χρυσό μέταλλο στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα χόκεϊ επί πάγου και αργυρό μέταλλο στο παγκόσμιο πρωτάθλημα του ίδιου αθλήματος, ως μέλος της εθνικής ομάδας της Τσεχοσλοβακικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας.
- 13 Κατά τη διάλυση της Τσεχικής και Σλοβακικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας, που συνετελέσθη στις 31 Δεκεμβρίου 1992 τα μεσάνυχτα, ο UB επέλεξε την τσεχική ιθαγένεια. Ωστόσο, συνέχισε να διαμένει στη σλοβακική επικράτεια. Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Σλοβακική Κυβέρνηση διευκρίνισε, χωρίς να αντικρουστεί από τους λοιπούς ενδιαφερομένους, ότι, κατά την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004, ο UB εργαζόταν σε δημοτικό σχολείο και συνέχισε να ασκεί την εργασία αυτή τουλάχιστον έως το 2006.
- 14 Στις 17 Δεκεμβρίου 2015 ο UB ζήτησε να λάβει τη συμπληρωματική παροχή για τους αθλητές των εθνικών ομάδων που προβλέπεται από τον νόμο 112/2015 (στο εξής: συμπληρωματική παροχή για τους αθλητές των εθνικών ομάδων). Αφού διαπίστωσε ότι ο ενδιαφερόμενος δεν πληρούσε την προβλεπόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β, του ως άνω νόμου προϋπόθεση σχετικά με την κατοχή της σλοβακικής ιθαγένειας, ο φορέας κοινωνικής ασφάλισης Μπρατισλάβας απέρριψε τη σχετική αίτηση.
- 15 Ο UB άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Krajský súd v Košiciach (περιφερειακού δικαστηρίου Košice, Σλοβακία) υποστηρίζοντας ότι, υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, η σλοβακική ρύθμιση είχε ως αποτέλεσμα την εισαγωγή δυσμενούς διακρίσεως λόγω ιθαγένειας και ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ελάμβανε υπόψη το γεγονός ότι αυτός διέμενε στη σλοβακική επικράτεια εδώ και 52 έτη.
- 16 Δεδομένου ότι η ως άνω προσφυγή απορρίφθηκε, ο UB άσκησε αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 17 Το ως άνω δικαστήριο διαπιστώνει, κατόπιν αναγνώσεως των προπαρασκευαστικών εργασιών του νόμου 112/2015, ότι ο Σλοβάκος νομοθέτης δικαιολόγησε την επιλογή του να εξαρτά τη χορήγηση της επίμαχης στην κύρια δίκη συμπληρωματικής παροχής από την κατοχή της σλοβακικής ιθαγένειας λόγω του γεγονότος ότι αυτή η συμπληρωματική παροχή αποτελεί κρατική κοινωνική παροχή, και όχι συνταξιοδοτική παροχή, αποβλέπει δε στο να συμβάλει στην οικονομική εξασφάλιση των αθλητών υψηλού επιπέδου οι οποίοι, ως Σλοβάκοι υπήκοοι, εκπροσώπησαν τη Σλοβακική Δημοκρατία ή τα προκάτοχα αυτής κράτη στο πλαίσιο σημαντικών διεθνών αθλητικών διοργανώσεων. Εξάλλου, όπως υποστηρίχθηκε, ο εν λόγω νόμος δεν έχει ως σκοπό να τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση αθλητών εθνικών ομάδων που είναι υπήκοοι άλλων κρατών.
- 18 Ωστόσο, κατά το αιτούν δικαστήριο, αφενός, η συμπληρωματική παροχή για τους αθλητές των εθνικών ομάδων δεν έχει μόνο χαρακτήρα κρατικής κοινωνικής παροχής, δεδομένου ότι καταβάλλεται ανά τακτά διαστήματα και από κοινού με τη συνταξιοδοτική παροχή, προκειμένου η συνολική συνταξιοδοτική παροχή να ανέρχεται στα ποσά που προβλέπονται στο άρθρο 3, στοιχεία α έως γ, του εν λόγω νόμου. Αφετέρου, ο UB, υπό την ιδιότητα του μέλους της εθνικής ομάδας ομαδικού

αθλήματος, έτυχε διαφορετικής μεταχειρίσεως απ' ό,τι οι συναθλητές του απλώς και επειδή, αντιθέτως προς αυτούς, δεν είναι Σλοβάκος υπήκοος, καίτοι συνεισέφερε και αυτός, με τις αθλητικές ικανότητές του και τις προσπάθειες που κατέβαλε, στο συλλογικό αποτέλεσμα της εθνικής ομάδας.

- 19 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Υπό τις περιστάσεις της διαφοράς της κύριας δίκης, μπορούν το άρθρο 1, στοιχείο κγ', το άρθρο 4 και το άρθρο 5 του κανονισμού [883/2004], λαμβανόμενα υπόψη από κοινού με το δικαίωμα στις παροχές κοινωνικής ασφάλισης και στα κοινωνικά πλεονεκτήματα, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 2, του [Χάρτη], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία ο σλοβακικός φορέας κοινωνικής ασφάλισης λαμβάνει υπόψη την ιθαγένεια του αιτούντος ως βασικό όρο προκειμένου να χορηγήσει παροχή συμπληρωματική της συντάξεως γήρατος σε αθλητές που έχουν εκπροσωπήσει τις εθνικές ομάδες, μολονότι η εθνική ρύθμιση προβλέπει και ένα άλλο νομικό κριτήριο, ήτοι τη συμμετοχή του ενδιαφερομένου στην εθνική ομάδα των προκατόχων της Σλοβακικής Δημοκρατίας κρατών, συμπεριλαμβανομένης της Τσεχοσλοβακικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 20 Με το προδικαστικό ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 1, στοιχείο κγ', και τα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού 883/2004, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία εξαρτά τη χορήγηση συμπληρωματικής παροχής θεσπισθείσας υπέρ ορισμένων αθλητών υψηλού επιπέδου που έχουν εκπροσωπήσει το εν λόγω κράτος μέλος, ή τα προκάτοχα αυτού κράτη, στο πλαίσιο διεθνών αθλητικών διοργανώσεων, από την προϋπόθεση ιδίως ότι ο αιτών έχει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους.
- 21 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να εξετασθεί, προκαταρκτικώς, αν μια συμπληρωματική παροχή, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004.
- 22 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διάκριση μεταξύ παροχών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004 και των παροχών που εξαιρούνται από αυτό στηρίζεται κατ' ουσίαν στα συστατικά στοιχεία κάθε παροχής, ιδίως δε στον σκοπό και στις προϋποθέσεις χορηγήσεώς της, και όχι στο αν μια παροχή χαρακτηρίζεται από την εθνική νομοθεσία ως παροχή κοινωνικής ασφάλισης [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Α (Βοήθεια για άτομο με αναπηρία), C-679/16, EU:C:2018:601, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 23 Συνεπώς, μια παροχή μπορεί να θεωρείται παροχή κοινωνικής ασφάλισης μόνον αν, αφενός, χορηγείται στους δικαιούχους, ανεξαρτήτως κάθε ατομικής και κατά διακριτική ευχέρεια εκτιμήσεως των προσωπικών αναγκών, βάσει καταστάσεως καθοριζόμενης από τον νόμο και, αφετέρου, αφορά έναν από τους κινδύνους οι οποίοι απαριθμούνται ρητώς στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004 [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Α (Βοήθεια για άτομο με αναπηρία), C-679/16, EU:C:2018:601, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 24 Δεδομένου ότι οι δύο ως άνω προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, η μη εκπλήρωση οιασδήποτε εξ αυτών έχει ως αποτέλεσμα να μην εμπίπτει η επίμαχη παροχή στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004 [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Α (Βοήθεια για άτομο με αναπηρία), C-679/16, EU:C:2018:601, σκέψη 33].

- 25 Όσον αφορά, ειδικότερα, τη δεύτερη προϋπόθεση, πρέπει να εξεταστεί αν παροχή όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης αφορά κάποιον από τους κινδύνους που απαριθμούνται ρητώς στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004.
- 26 Όσον αφορά, όμως ειδικώς, τον χαρακτηρισμό κοινωνικής παροχής ως παροχής γήρατος, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ως άνω κανονισμού, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι μπορεί να χαρακτηριστεί ως τέτοια μια συμπληρωματική παροχή η οποία χορηγείται αποκλειστικώς στους δικαιούχους συντάξεως γήρατος και/ή επιζώντος, των οποίων οι πηγές χρηματοδότησεως είναι οι ίδιες με εκείνες που προβλέπονται για την χρηματοδότηση των συντάξεων γήρατος και συντάξεως επιζώντος, και η οποία συνοδεύει τη σύνταξη γήρατος, παρέχοντας στους δικαιούχους τη δυνατότητα να καλύπτουν τα έξοδα διαβιώσεώς τους καθόσον τους εξασφαλίζει οικονομικό συμπλήρωμα (πρβλ. αποφάσεις της 20ής Ιανουαρίου 2005, Noteboom, C-101/04, EU:C:2005:51, σκέψεις 25 έως 29, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, Επιτροπή κατά Σλοβακίας, C-361/13, EU:C:2015:601, σκέψη 56).
- 27 Εν προκειμένω, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, ακόμη και αν ένας από τους σκοπούς της συμπληρωματικής παροχής για τους αθλητές των εθνικών ομάδων είναι «η οικονομική εξασφάλιση των αθλητών», όπως εκτίθεται ρητώς στο άρθρο 1 του νόμου 112/2015, από τη δικογραφία που διαβιβάσθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι ο λόγος υπάρξεως αυτής της συμπληρωματικής παροχής είναι κυρίως το να αναγνωρισθούν, όσον αφορά ιδιαιτέρως περιορισμένο αριθμό αθλητών υψηλού επιπέδου, οι εξαιρετικές προσπάθειες που έχουν καταβληθεί και οι αξιοσημείωτες επιδόσεις που έχουν επιτευχθεί στο πλαίσιο ορισμένων διεθνών αθλητικών διοργανώσεων. Επομένως, ο ουσιώδης σκοπός της εν λόγω συμπληρωματικής παροχής συνίσταται στην ανταμοιβή των δικαιούχων της εν λόγω συμπληρωματικής παροχής για τα επιτεύγματα που πραγματοποίησαν στον αθλητικό τομέα εκπροσωπώντας τη χώρα τους.
- 28 Εν συνεχεία, ο ως άνω ουσιώδης σκοπός εξηγεί, αφενός, το ότι η εν λόγω συμπληρωματική παροχή χρηματοδοτείται άμεσα από το κράτος, εκτός των πηγών χρηματοδότησεως του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισεως και ανεξαρτήτως των εισφορών που καταβάλλουν οι δικαιούχοι του εν λόγω συστήματος, και, αφετέρου, το ότι η εν λόγω συμπληρωματική παροχή δεν καταβάλλεται σε όλους τους αθλητές που έχουν μετάσχει σε τέτοιες διοργανώσεις, αλλά μόνο στον ιδιαιτέρως περιορισμένο αριθμό των αθλητών οι οποίοι, στο πλαίσιο αυτό, έχουν κατακτήσει ορισμένα μετάλλια.
- 29 Τέλος, ακόμη και αν το μέγιστο ποσό της επίμαχης στην κύρια δίκη συμπληρωματικής παροχής περιορίζεται κατ' ανώτατο όριο σε σχέση με ενδεχόμενη σύνταξη γήρατος την οποία μπορεί, άλλωστε, να λαμβάνει ο δικαιούχος, η καταβολή της εν λόγω συμπληρωματικής παροχής δεν εξαρτάται από το δικαίωμα του δικαιούχου να λαμβάνει τέτοια σύνταξη, αλλά αποκλειστικώς από την υποβολή σχετικής αιτήσεως εκ μέρους του δικαιούχου.
- 30 Ως εκ τούτου, συμπληρωματική παροχή όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν μπορεί να θεωρείται παροχή γήρατος και, επομένως, η εν λόγω συμπληρωματική παροχή δεν αφορά κανέναν από τους κινδύνους που απαριθμούνται ρητώς στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004.
- 31 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι δεν πληρούται η δεύτερη προϋπόθεση που μνημονεύθηκε στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως.
- 32 Εξάλλου, δεδομένου ότι η εν λόγω συμπληρωματική παροχή δεν καλύπτει κανέναν από τους κινδύνους που αντιστοιχούν στους κλάδους κοινωνικής ασφάλισεως που μνημονεύονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, ότι δεν προορίζεται αποκλειστικά και μόνο για τη διασφάλιση της ειδικής προστασίας των ατόμων με αναπηρία και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν απαριθμείται στο παράρτημα Χ του ως άνω κανονισμού, αυτή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ούτε ως ειδική μη ανταποδοτικού τύπου παροχή σε χρήμα, κατά την έννοια του άρθρου 70 του εν λόγω κανονισμού.

- 33 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, συμπληρωματική παροχή όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004.
- 34 Υπό τις περιστάσεις αυτές, παρέλκει η εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος που υποβλήθηκε με γνώμονα το άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη.
- 35 Τούτου δοθέντος, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, στο Δικαστήριο απόκειται να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση η οποία να του παρέχει τη δυνατότητα επιλύσεως της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο οφείλει, ενδεχομένως, να αναδιατυπώσει τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί. Πράγματι, αποστολή του Δικαστηρίου είναι να ερμηνεύει όλες τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης στις οποίες χρειάζεται να στηριχθούν τα εθνικά δικαστήρια προκειμένου να αποφανθούν επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, ακόμη και όταν δεν γίνεται ρητή μνεία των διατάξεων αυτών στα ερωτήματα που του υποβάλλουν τα δικαστήρια αυτά. Προς τούτο, το Δικαστήριο μπορεί να συναγάγει από το σύνολο των στοιχείων που του παρέχει το εθνικό δικαστήριο, ιδίως δε από το σκεπτικό της αποφάσεως περί παραπομπής, τις διατάξεις και τις αρχές του δικαίου της Ένωσης που χρήζουν ερμηνείας, λαμβανομένου υπόψη του αντικείμενου της διαφοράς της κύριας δίκης (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, *Abcur*, C-544/13 και C-545/13, EU:C:2015:481, σκέψεις 33 και 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 36 Εν προκειμένω, καίτοι το αιτούν δικαστήριο υπέβαλε επισήμως ερώτημα στο Δικαστήριο μόνον ως προς την ερμηνεία του κανονισμού 883/2004, εντούτοις πρέπει, όπως πρότεινε η Επιτροπή, να εξετασθεί αν ο κανονισμός 492/2011, ειδικότερα δε το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 37 Πράγματι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 13 της παρούσας αποφάσεως, η Σλοβακική Κυβέρνηση, απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, διευκρίνισε ότι, κατά την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας στην Ένωση, ο UB εργαζόταν σε δημοτικό σχολείο και συνέχισε να ασκεί την εργασία αυτή τουλάχιστον έως το έτος 2006.
- 38 Το άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προβλέπει, όμως, ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων συνεπάγεται την κατάργηση κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγένειας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, *Depesme* κ.λπ., C-401/15 έως C-403/15, EU:C:2016:955, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 39 Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011 αποτελεί ειδικότερη έκφραση, στον συγκεκριμένο τομέα της χορηγήσεως κοινωνικών πλεονεκτημάτων, του κανόνα της ίσης μεταχειρίσεως που καθιερώνει το άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και πρέπει να ερμηνεύεται κατά τον ίδιο τρόπο με τη διάταξη αυτή (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, *Depesme* κ.λπ., C-401/15 έως C-403/15, EU:C:2016:955, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 40 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011, ο εργαζόμενος που είναι υπήκοος κράτους μέλους απολαύει, εντός των άλλων κρατών μελών, των ίδιων κοινωνικών και φορολογικών πλεονεκτημάτων με τους ημεδαπούς εργαζομένους.
- 41 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η ως άνω διάταξη ευνοεί αδιακρίτως τόσο τους διακινούμενους εργαζομένους που διαμένουν σε κράτος μέλος υποδοχής όσο και τους μεθοριακούς εργαζομένους οι οποίοι, μολονότι ασκούν την έμμισθη δραστηριότητά τους στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος, διαμένουν σε άλλο κράτος μέλος (αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 2016, *Depesme* κ.λπ., C-401/15 έως C-403/15, EU:C:2016:955, σκέψη 37, και της 10ης Ιουλίου 2019, *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, σκέψη 24).

- 42 Ομοίως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ένας εργαζόμενος που ασκούσε έμμισθη δραστηριότητα στο κράτος μέλος υποδοχής κατά την προσχώρηση του κράτους μέλους καταγωγής του στην Ένωση και που συνέχισε να ασκεί τέτοια δραστηριότητα μετά την προσχώρηση αυτή δύναται, από την ημερομηνία της εν λόγω προσχωρήσεως, να επικαλεσθεί το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), του οποίου το γράμμα επανέλαβε το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011, εκτός αν ορίζει άλλως το μεταβατικό καθεστώς που προβλέπεται από την πράξη προσχωρήσεως (πρβλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1989, Lopes da Veiga, 9/88, EU:C:1989:346, σκέψεις 9, 10 και 19).
- 43 Συναφώς, από της προσχωρήσεως, την 1η Μαΐου 2004, της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας στην Ένωση, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εφαρμόζεται, καταρχήν, πλήρως όσον αφορά τους Τσέχους υπηκόους που εργάζονται στη Σλοβακία, σύμφωνα με το άρθρο 24 της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 33), καθώς και σύμφωνα με το σημείο 1.1 του παραρτήματος V της πράξεως αυτής, υπό την επιφύλαξη μόνον των μεταβατικών διατάξεων που προβλέπονται στα σημεία 1.2 έως 1.14 του εν λόγω παραρτήματος. Δεδομένου ότι, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1612/68, δεν έχουν θεσπισθεί τέτοιες μεταβατικές διατάξεις, η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται, έναντι των εν λόγω Τσέχων υπηκόων, από 1ης Μαΐου 2004 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1989, Lopes da Veiga, 9/88, EU:C:1989:346, σκέψη 9).
- 44 Κατά συνέπεια, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011 ευνοεί επίσης εργαζόμενο, όπως ο UB, ο οποίος, ενώ δεν μετέβαλε τον τόπο κατοικίας του, περιήλθε, λόγω της προσχωρήσεως στην Ένωση του κράτους του οποίου είναι υπήκοος και του κράτους στο έδαφος του οποίου έχει ορίσει την κατοικία του, σε κατάσταση διακινούμενου εργαζομένου.
- 45 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν συμπληρωματική παροχή για τους αθλητές των εθνικών ομάδων, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, εμπίπτει στην έννοια του «κοινωνικού πλεονεκτήματος», κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011.
- 46 Συναφώς, η διαλαμβανόμενη στην εν λόγω διάταξη μνεία των κοινωνικών πλεονεκτημάτων δεν πρέπει να ερμηνευθεί συσταλτικώς (πρβλ. αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 1975, Cristini, 32/75, EU:C:1975:120, σκέψη 12, και της 17ης Απριλίου 1986, Reed, 59/85, EU:C:1986:157, σκέψη 25).
- 47 Πράγματι, από τον σκοπό της ίσης μεταχειρίσεως που επιδιώκεται με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011 προκύπτει ότι η έννοια του «κοινωνικού πλεονεκτήματος» της οποίας το περιεχόμενο επεκτείνεται βάσει της εν λόγω διατάξεως ώστε να καλύπτει και τους εργαζομένους που είναι υπήκοοι άλλων κρατών μελών περιλαμβάνει όλα τα πλεονεκτήματα τα οποία, ανεξαρτήτως του αν συνδέονται με σύμβαση εργασίας, αναγνωρίζονται γενικά στους ημεδαπούς εργαζομένους, λόγω κυρίως της αντικειμενικής ιδιότητάς τους ως εργαζομένων ή λόγω του ότι έχουν απλώς την κατοικία τους στην εθνική επικράτεια και των οποίων η επέκταση στους εργαζομένους, υπηκόους άλλων κρατών μελών, δύναται επομένως να διευκολύνει την κινητικότητά τους στο εσωτερικό της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Απριλίου 1986, Reed, 59/85, EU:C:1986:157, σκέψη 26· της 12ης Μαΐου 1998, Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, σκέψη 25, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Ιωαννίδης, C-258/04, EU:C:2005:559, σκέψη 35) και, ως εκ τούτου, την ενσωμάτωσή τους στο κράτος μέλος υποδοχής.
- 48 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, συνιστούν τέτοια πλεονεκτήματα, μεταξύ άλλων, επίδομα ανεργίας που προορίζεται για τους νέους οι οποίοι μόλις ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους και οι οποίοι αναζητούν την πρώτη εργασία τους (πρβλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Ιωαννίδης,

C-258/04, EU:C:2005:559, σκέψη 34), επίδομα ανατροφής για το τέκνο ενός εργαζομένου (πρβλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 1998, Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, σκέψη 26), η δυνατότητα της χήρας και των ανηλίκων τέκνων ενός διακινούμενου εργαζομένου να τυγχάνουν των εκπτώσεων στις τιμές των εισιτηρίων σιδηροδρομικών μεταφορών που ισχύουν για πολυτέκνους (πρβλ. απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1975, Cristini, 32/75, EU:C:1975:120, σκέψη 13), η δυνατότητα του κατηγορουμένου που έχει την ιδιότητα του εργαζομένου να χρησιμοποιεί μία από τις γλώσσες που είναι διαθέσιμες για τους κατοίκους ενός δήμου του κράτους μέλους υποδοχής (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 1985, Mutsch, 137/84, EU:C:1985:335, σκέψεις 16 και 17), ή, ακόμη, η δυνατότητα να επιτραπεί στον σύντροφο ενός εργαζομένου, που είναι άγαμος και που δεν έχει την ιθαγένεια του κράτους μέλους υποδοχής, να διαμένει μαζί του (πρβλ. απόφαση της 17ης Απριλίου 1986, Reed, 59/85, EU:C:1986:157, σκέψη 28), δεδομένου ότι όλα αυτά τα μέτρα μπορούν να συμβάλουν στην ενσωμάτωση του διακινούμενου εργαζομένου στη χώρα υποδοχής και, επομένως, στην επίτευξη του σκοπού της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.

- 49 Υπό το αυτό πνεύμα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η δυνατότητα ενός διακινούμενου εργαζομένου να ανταμειφθεί, καθ' όμοιο τρόπο με τους εργαζομένους που είναι υπήκοοι του κράτους μέλους υποδοχής, για τις εξαιρετικές αθλητικές επιδόσεις που επέτυχε εκπροσωπώντας το εν λόγω κράτος μέλος ή τα προκάτοχα αυτού κράτη μπορεί να συμβάλει στην ενσωμάτωση του ως άνω εργαζομένου στο εν λόγω κράτος μέλος και, επομένως, στην επίτευξη του σκοπού της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.
- 50 Η ερμηνεία αυτή δεν δύναται να τεθεί εν αμφιβόλω, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η Σλοβακική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, διά της επικλήσεως των αποφάσεων της 31ης Μαΐου 1979, Even και ONPTS (207/78, EU:C:1979:144), και της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, Baldinger (C-386/02, EU:C:2004:535).
- 51 Βεβαίως, με τις αποφάσεις αυτές, το Δικαστήριο έκρινε ότι επιδόματα που χορηγήθηκαν στους πρώην πολεμιστές που περιήλθαν σε κατάσταση ανικανότητας προς εργασία εξαιτίας γεγονότος σχετικού με τον πόλεμο ή στους πρώην αιχμαλώτους πολέμου που δικαιολογούν παρατεταμένη κράτηση, ως απόδειξη εθνικής αναγνώρισης για τις δοκιμασίες που υπέστησαν, δεν ενέπιπταν, καθόσον είχαν καταβληθεί ως αντάλλαγμα για τις παρασχεθείσες στη χώρα τους υπηρεσίες, στην έννοια του «κοινωνικού πλεονεκτήματος», κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1612/68, τούτο δε ακόμη και όταν οι αιτούντες τη χορήγηση τέτοιων επιδομάτων ήταν διακινούμενοι εργαζόμενοι. Επομένως, τα επιδόματα αυτά δεν συνέβαλλαν στην ενσωμάτωση των ως άνω εργαζομένων στο κράτος μέλος υποδοχής.
- 52 Αντιθέτως, η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης συμπληρωματική παροχή έχει ως σκοπό να ανταμειφθούν οι αθλητές υψηλού επιπέδου που έχουν εκπροσωπήσει το κράτος μέλος υποδοχής ή τα προκάτοχα αυτού κράτη σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις και έχουν επιτύχει αξιοσημείωτες επιδόσεις. Ειδικότερα, η εν λόγω συμπληρωματική παροχή έχει ως αποτέλεσμα όχι μόνο να παρέχει στους δικαιούχους της οικονομική εξασφάλιση που αποβλέπει, μεταξύ άλλων, στο να αντισταθμισθεί η έλλειψη πλήρους ένταξης στην αγορά εργασίας κατά τη διάρκεια των ετών που αφιερώνονται στην ενασχόληση με ένα άθλημα σε υψηλό επίπεδο, αλλά επίσης, και κυρίως, να τους προσδώσει ιδιαίτερο κοινωνικό κύρος λόγω των αθλητικών επιδόσεων που επέτυχαν στο πλαίσιο μιας τέτοιας εκπροσωπήσεως. Το γεγονός ότι ο διακινούμενος εργαζόμενος απολαύει του ως άνω κύρους, του οποίου απολαύουν επίσης οι υπήκοοι του κράτους μέλους υποδοχής που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση, ενδεχομένως δε έχουν κατακτήσει μετάλλια με την ίδια ομάδα στο πλαίσιο διοργανώσεων ομαδικού αθλήματος, δύναται να διευκολύνει την ένταξη των εν λόγω διακινούμενων εργαζομένων στην κοινωνία του κράτους μέλους αυτού. Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει τη μεγάλη κοινωνική σημασία του αθλητισμού στην Ένωση, ιδίως του ερασιτεχνικού αθλητισμού, η οποία αντικατοπτρίζεται στο άρθρο 165 ΣΛΕΕ, καθώς και τον ρόλο του εν λόγω αθλητισμού ως παράγοντα ένταξης στην κοινωνία του κράτους μέλους υποδοχής (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2019, TopFit και Biffi, C-22/18, EU:C:2019:497, σκέψη 33).

- 53 Κατά συνέπεια, συμπληρωματική παροχή όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη εμπίπτει στην έννοια του «κοινωνικού πλεονεκτήματος», κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011, και επομένως ένα κράτος μέλος που χορηγεί τέτοια συμπληρωματική παροχή στους ημεδαπούς εργαζομένους δεν μπορεί να αρνείται τη χορήγησή της στους εργαζομένους που είναι υπήκοοι των λοιπών κρατών μελών, διότι άλλως θα εισήγε δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγένειας, η οποία απαγορεύεται βάσει της διατάξεως αυτής.
- 54 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι:
- το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 883/2004 έχει την έννοια ότι συμπληρωματική παροχή που καταβάλλεται σε ορισμένους αθλητές υψηλού επιπέδου οι οποίοι έχουν εκπροσωπήσει ένα κράτος μέλος ή τα προκάτοχα αυτού κράτη στο πλαίσιο διεθνών αθλητικών διοργανώσεων δεν εμπίπτει στην έννοια της «παροχής γήρατος», κατά τη διάταξη αυτή, και, ως εκ τούτου, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού·
  - το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία εξαρτά τη χορήγηση συμπληρωματικής παροχής που έχει θεσπισθεί υπέρ ορισμένων αθλητών υψηλού επιπέδου, οι οποίοι έχουν εκπροσωπήσει το εν λόγω κράτος μέλος ή τα προκάτοχα αυτού κράτη στο πλαίσιο διεθνών αθλητικών διοργανώσεων, από την προϋπόθεση ιδίως ότι ο αιτών έχει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 55 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπου που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχει την έννοια ότι συμπληρωματική παροχή που καταβάλλεται σε ορισμένους αθλητές υψηλού επιπέδου οι οποίοι έχουν εκπροσωπήσει ένα κράτος μέλος ή τα προκάτοχα αυτού κράτη στο πλαίσιο διεθνών αθλητικών διοργανώσεων δεν εμπίπτει στην έννοια της «παροχής γήρατος», κατά τη διάταξη αυτή, και, ως εκ τούτου, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία εξαρτά τη χορήγηση συμπληρωματικής παροχής που έχει θεσπισθεί υπέρ ορισμένων αθλητών υψηλού επιπέδου, οι οποίοι έχουν εκπροσωπήσει το εν λόγω κράτος μέλος ή τα προκάτοχα αυτού κράτη στο πλαίσιο διεθνών αθλητικών διοργανώσεων, από την προϋπόθεση ιδίως ότι ο αιτών έχει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους.

(υπογραφές)